

Životopis P. Biju Antony

Narodil som 12.3.1980 sa v bežnej kresťanskej rodine zo strednej vrstvy. Otec Antony je farmár a mama Annie je žena v domácnosti. Som prvorodený syn a mám dvoch mladších bratov. Obaja bratia sú ženatí a každý má dieťa. Od môjho detsva som si prial stať sa kňazom. Bola to moja stará mama, ktorá ma motivovala ku kňazstvu. Bola jednoduchá žena, ktorá sa modlievala svätý ruženec mnohokrát denne. Moja teta, ktorá je mladšia sestra môjho otca je rehoľná sestrička, i ona ovplyvnila môj život. Slúžil som ako miništrant, blízkosť farských kňazov a rehoľných sestier v našej dedine ma povzbudila k rozhodnutiu stať sa kňazom. Viac než toto všetko, bola duchovná obnova v živote môjho otca, ktorú zakúsil po zúčastnení sa na duchovných cvičeniach, ktoré viedli otcovia Vincentíni, pretvorila našu rodinu na zbožnú, žijúcu v bázni Božej a modliacu sa rodinu. Pokým som nepoznal rozdiely medzi diecéznymi kňazmi a rehoľnými, pokúšal som sa vstúpiť do diecézneho seminára, kde som mal odmietnutý vstup kvôli biednemu vystupovaniu v škole. Po dvoch rokoch bakalárskeho štúdia, som sa našiel vo Vincentínskom seminári veľmi náhodne, bez veľkej námahy z mojej strany. Je fakt, že P. Anthony a ja sme vstúpili do seminára v rovnaký deň a žili sme spolu 9 rokov z 10 rokov, kedy p. Anthony odišiel do misie do Afriky. Toto nás urobilo blízkymi priateľmi.

Ako sme čakali na cestu do Afriky, P. Bill prišiel do seminára v Bangalore. To bolo prvýkrát, čo som stretol P. Billa. Bol som brávaný na túto veľkú misiu kázania, ktorú P. Bill a P. Anthony vykonávali. Často som sa za nich modlil a za všetkých, ktorí s nimi pracovali. Mal som tú česť stretnúť P. Billa poslednýkrát iba 1 týždeň pred tým ako zomrel, keď navštívil misiu v Uvinze v Tanzánii v roku 2008. Stále si pamätám spôsob, akým povzbudzoval mladých kňazov na misiách. Teraz jedinou zaujímavou vecou, ktorú na sebe vidím je, že milujem svojho Boha a snažím sa mu čo najlepšie slúžiť na maximum ako môžem i napriek tomu fakt, že som nehodný. Ako sa horoví v Ž 94,17-18: „Keby mi Pán nebol pomohol, už by som bol býval v ríši mlčania. Ledva poviem: "Noha sa mi potkýna," hneď ma, Pane, podopiera tvoja dobrota.“

Formácia viery pred vstupom do seminára

Ako mladý chlapec som 11 rokov navštevoval nedeľnú školu katechizmu a slúžil som ako miništrant 5 rokov (1992-1997) v rodnej obci vo farnosti. Bol som tiež členom nábožnej misionárskej spoločnosti Sväté detstvo (Thirubalaskyam) a misionárskej légie Malý kvet dieťaťa Ježiš.

Formácia v seminári

Seminár minor – Christu Nivas Vincen Minor Seminary, Kochi (1997-1998)

Noviciát – Vincentínsky noviciát, Wayanad (1998-1999)

Filozofia – Inštitút náboženstva a filozofie De Paul, Bangalore (1999-2002)

Regenstvo – Dom Vincentínov, Dar es Salaam, Tanzánia (2002-2003)